Quelle: https://manuscripta.at/?ID=41512
Copyright: Melk, Benediktinerstift

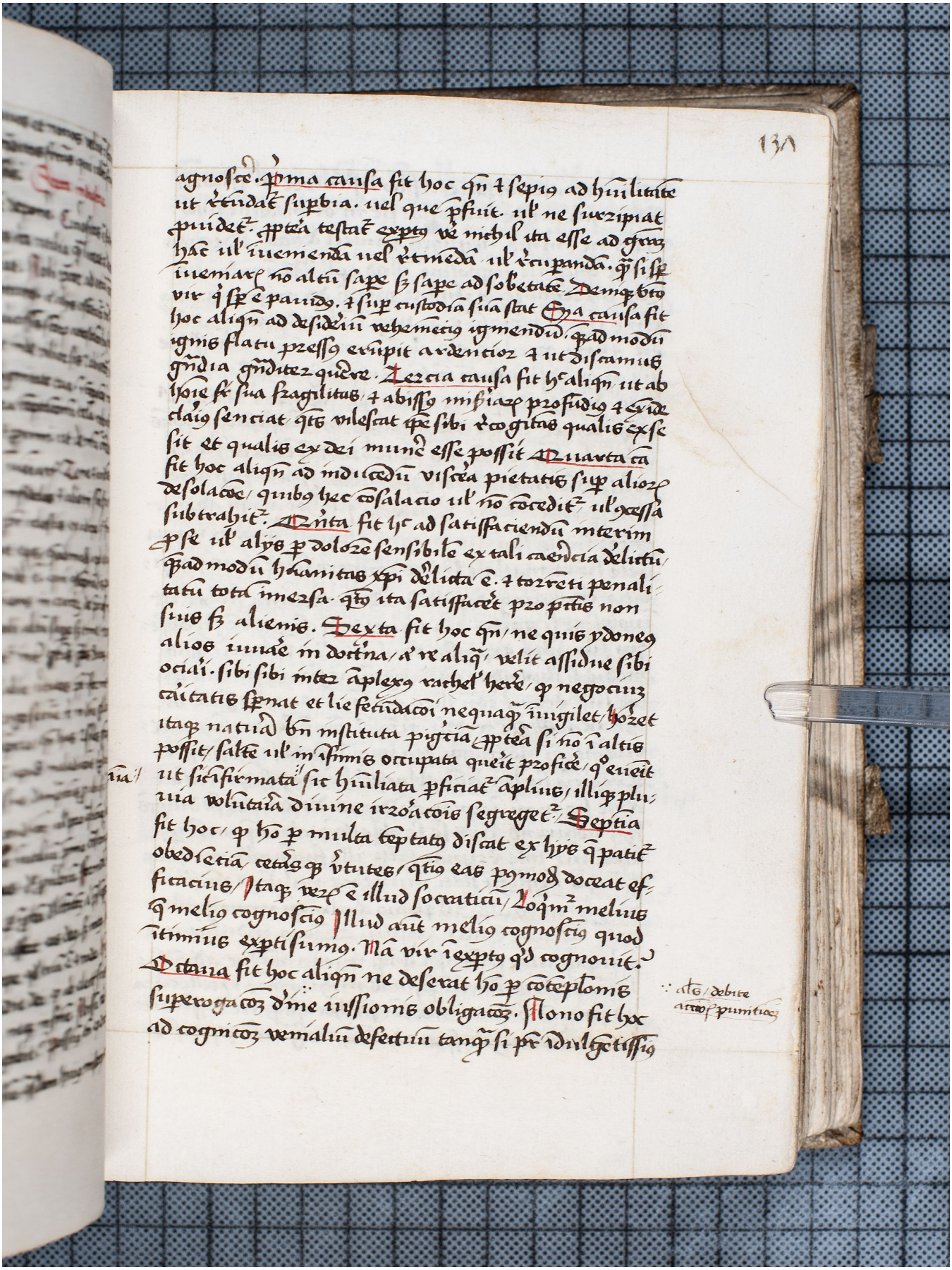

137

agnoscere. Prima causa fit hoc qn̄ t sepiꝰ ad humilitate
ut ꝛetundat superbia. nel que pfuit. ul' ne suꝛꝛipiat
prudet. Ppter testat expto ve michi ita esse ad gerendꝰ
hat ul' inuenienda nel ꝛemeda ul' ꝛeuipanda. q̄ si sp
inuenaꝛe no alter sape fꝛ sape ad sobietate. Demq; bto
vir q sp e paꝛatꝰ. t sup custodia sua stat. Qna causa fit
hoc aliqn̄ ad desideriu vehemeciꝰ igmendid. qad modu
ignis flatu pressꝰ eꝛupit ardencioꝛ t ut discamus
gnd̄ia gnd̄itez quere. Tezcia causa fit hꝛ aliqn̄ ut ab
spice se sua fragilitas t abissꝰ imsiaq; profudiꝰ t exide
claiꝰ senciat qtꝰ vilescat ipe sibi ꝛcogitꝰ qualis ex se
sit et qualis ex dei mun̄d esse possit. Quarta ca
fit hoc aliqn̄ ad mdiccedu viscera pietatis sup alioꝰ
desolacoe/ quibꝰ hec cosalacio ul' no cocedit ul' ꝛessa
subtrahit. Quinta fit hꝛ ad satisfaciendu interim
p se ul' alios p dolozē sensibile ex tali caendia delictu
qad modu hcamitas xpi delicta e. t tozreti penali
tatu total imezsa. qtꝰ ita satisfaceꝛet pro pctis non
suis fꝛ alienis. Sexta fit hoc qn̄/ ne quis ydoneꝰ
alios iuuare in doctina/ a' re aliq̄/ velit assidue sibi
ociari. sibi sibi inter aplexꝰ rachel' here/ q negociu
caitatis spnat et lie fecundacoi nequaq̄ iungilet/ hozet
itaq; natiud bn mstituta pigtia/ Ppter si no i altis
possit/ saltē ul' in ismis occupata queit proficere/ q' eueit
ut sic firmata sic humiliata pficiat aplius/ illiq; plu
ria voluctia diuine irzoacois segreget. Septia
fit hoc/ q ho p multa ꝛeptatꝰ discat ex hys q patie
obedcetia ceteꝰq; vtutes/ qtꝰ eas pymodꝰ doceat ef
ficacius/ Itaq; vere e illud socraticu/ Logm melius
q melio cognoscꝰ Illud aut melio cognoscꝰ quod
itimius exptissimꝰ. Ma vir i expto q'd cognouit.
Octaua fit hoc aliqn̄ ne deseꝛat ho p coceptoꝰ
superogacoꝰ d'me missionis obligacoꝰ. Illono fit hoc
ad cognicoꝰ venaliu defectiu tanq̄ si pe idulgetissiꝰ

ita/

∴ ate/ debite
atq; punitioꝰ